

čevljevskih, malo rosno očesce se plaho ozira okrog sebe, a ozka usteca raztezavajo se bolešno — tako ji je mraz.

Dekletce je odšlo naprej; mimo pride dama, divna, dražestno opravljena. Dragocena bibrovina ji obroblja obleko, glavo ji krije čepica, koketno pomaknjena malo na stran a ob roki ji skače otroče, zavito v kožušek, da se mu komaj vidi obrazek. Sreča ju gospod v elegantnej zimske suknji. Odkrije in pokloni se, a ustavijo se mi prav pod oknom. Razgovarjajo se, gospa se smehlja a gospod jo gleda, kreta se, pripoveduje. Malo, prav malo odprem okno. Vidim, kako se gospod pripogne k otroku in mu pravi: »O revče, zebe te« in skrbno mu popravlja kožušek.

Zamislil se in mislim o teh ljudeh. Poznala sem vse: gospod je stanoval v drugem, ona gospa z dekletcem v prvem nadstropju iste hiše, kjér je bil oče revne deklice boren vratar.

Akordi na glasovirju so se zlivali v žalostne melodije, solze so mi stopile v oči ne vsled melodij, ampak zato, ker je gospod ogovoril bogato dekletce, revne deklice pa ne, dasi je poznal drugo kakor prvo.

More-li odličen gospod pozdravljati in nagovarjati vratarjevega otroka?

Slovenskemu učiteljstvu.

Prejele smo in objavljamo sledeči oklic:

Dne 3. in 4. velikega srpana t. l. priredi »Zaveza slovenskih učiteljskih društev« X. skupščino v središču Slovenije, v naši beli Ljubljani.

V desetih letih življenja si je stekla »Zaveza slovenskih učiteljskih društev« za slovensko učiteljstvo toliko neminljivih zaslug, da moramo nje desetletnico kar najslovesnejše praznovati, ker si je izbrala v zborovališče srce slovenske zemlje, lepo slovensko Ljubljano.

Slovensko učiteljstvo bo takrat prihitelo iz vseh slovenskih pokrajin, da vidi svojo mater, gojiteljico in pospeševateljico čistega narodnega navdušenja, da vidi, kako resrčno more pozdraviti bela Ljubljana vrle borivce narodne prosvete, ki širijo po slovenskih deželah narodno zavest ter navdušenje in ljubezen do domače knjige in pesmi.

A prihitelo bo takrat slovensko učiteljstvo v stolico slovensko tudi zategatelj, da se поблиže spozna med seboj, da ojači in utrdi vez prijateljstva, ki spaja stoglavo četo v eno telo, bo prišlo v belo Ljubljano, da zopet kaj koristnega ukrene v prospeh in bujni razvitek našega ljudskega šolstva.

»Zaveza slovenskih učiteljskih društev« priredi v predvečer glavnega zborovanja velik jubilejni koncert v proslavo petdesetletnice blagotvornega, plodonosnega vladanja presvetlega cesarja Frančiška Jožefa I. in v proslavo svoje desetletnice. — Pri tem koncertu, katerega čisti dohodek bomo naklonili učiteljskemu konviktu, bo sodelovalo vse slovensko učiteljstvo, ki je združeno v »Zavezi slovenskih učiteljskih društev« ter bo tako sijajno proslavilo veliki jubilej presvetlega cesarja Frančiška Jožefa I., ki je dal z novim šolskim zakonom ljudskemu šolstvu zdravo in krepko življenje.

V kipečih glasovih bo dalo slovensko učiteljstvo duška onim globokim čutilom, ki jih goji v sebi in zbuja drugim do predobrega vladarja in do Njegove prejasne hiše.

Sploh bo ves ta sestanek slovenskega učiteljstva veljal slavljenju zlatega cesarjevega jubileja.

Nadejamo se, da ne bo slovenskega kraja, ki bi ne poslal v onih dneh člena slovenskega učiteljstva v stolico, nadejamo se, da se bo zbralo takrat v prenovljeni naši Ljubljani slovensko učiteljstvo v mogočnem številu, lepo združeno v krepki slogi, v gorkem prijateljstvu, v srčni ljubezni.

Da nam bo mogoče pripraviti in urediti vse potrebno, prosimo uljudno vsako in vsakega, ki misli one dni preživeti v Ljubljani, da javi podpisanemu tajniku čestito ime.

Na veselo svidenje v beli naši Ljubljani!

Za ljubljanski krajevni odbor:

Častni predsednik:

Ivan Hribar l. r.,

župan.

Juraj Režek l. r.,

predsednik.

Engelbert Gangl l. r.,

tajnik.

Jakob Dimnik l. r.,

urednik.

Janko Likar l. r.,

podpredsednik.

Frančišek Črnagoj l. r.

blagajnik.

